

Nr 180.

Godkänd av första kammaren den 24 april 1934.

Godkänd av andra kammaren den 24 april 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändring av flygvapnets reservbefälsorganisation jämte i hithörande ämnen väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 74.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avläten, den 16 februari 1934 dagtecknad proposition (nr 142) har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att godkänna de av föredragande departementschefen i berörda statsrådsprotokoll förordade grunderna för en omorganisation av flygvapnets reservbefälsinstitution.

I samband härmed har riksdagen till behandling förehåft en inom riksdagen väckt motion (II:549), vari hemställts att riksdagen måtte förklara, att den omständighet, att reservbefäl, som i behörig ordning medgivits uppskov med tjänstgöring, avlider innan han fullgjort den sålunda uppskjutna tjänstgöringen, icke skall medföra inskränkning i den rätt, som eljest skolat tillkomma hans efterlevande eller rättsinnehavare till utfående av reservbefälspensionens kapitaliserade värde, *ävensom* hos Kungl. Maj:t hemställa om inarbetande av bestämmelse med dylik innebörd i såväl de nu gällande reservbefälsförordningarna som ock den tillämnade reservbefälsförordningen för flygvapnet.

Uti förenämnda motion II:549 har berörts ett ämne, som synes riksdagen böra i detta sammanhang uppmärksammas. Framställningen åsyftar, att om befälsperson i reserven, som i behörig ordning medgivits uppskov med honom åliggande tjänstgöring, avlider innan han fullgjort den sålunda uppskjutna tjänstgöringen, dödsfallet icke måtte medföra inskränkning i den rätt till utfående av reservbefälspensionens kapitaliserade värde, som eljest skolat tillkomma den avlidnes efterlevande eller rättsinnehavare. Enligt riksdagens mening bör ett i vederbörlig ordning erhållet uppskov med tjänstgöring icke skäligen medföra någon försämring i reservbefällets ställning i pensionshänseende. I anslutning till förevarande motion finner sig riksdagen således böra uttala den uppfattningen, att rätten att utfå reservbefälspensionens kapitaliserade värde icke skall inskränkas av den omständigheten, att vederbörande reservbefäl avlidit innan han hunnit fullgöra tjänstgöring, varmed han i vederbörlig ordning erhållit uppskov.

Under hänvisning till riksdagens här ifrågavarande uttalande har riksdagen godkänt Kungl. Maj:ts i berörda proposition framlagda organisationsförslag.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen godkänt de av föredragande departementschefen i statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 16 februari 1934 förordade grunderna för en omorganisation av flygvapnets reservbefälsinstitution.

Stockholm den 24 april 1934.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 181.

Godkänd av första kammaren den 24 april 1934.

Godkänd av andra kammaren den 24 april 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beredande av ytterligare kompensation till Vaxholms stad i anledning av 1925 års försvarsbeslut.

(Statsutskottets utlåtande nr 75.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 23 februari 1934 avlåten proposition (nr 202) har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att — i överensstämmelse med de grunder, som av föredragande departementschefen i statsrådsprotokollet angivits, och på de villkor i övrigt, som finge bestämmas av Kungl. Maj:t — träffa avtal med Vaxholms stad angående beredande av ytterligare kompensation till staden i anledning av 1925 års försvarsbeslut.

Såsom framgår av statsrådsprotokollet har det tidigare varit avsett, att Vaxholms stad skulle för genom 1925 års försvarsbeslut lidna förluster beredas vederlag — utöver vad av 1930 års riksdag i sådant hänseende beslutits — på det sätt, att det för Svea ingenjörkårs kustingenjörkompani avsedda kasernetablissemangen å Vaxön efter vissa tillbyggnader skulle tagas i anspråk för en statlig sinnesslöanstalt. I likhet med föredragande departementschefen anser riksdagen, att, sedan frågan om förläggande till Vaxholm av en sådan anstalt förfallit, starka billighetsskäl tala för att staden i annan form av kronan erhåller ytterligare kompensation för nyssnämnda förluster. Det vill ock synas angeläget, att en slutlig uppgörelse med staden nu träffas i vederlagsfrågan. De grunder för en slutuppgörelse i ämnet med staden, vilka innefattas i föredragande departementschefens förslag, hava icke givit riksdagen anledning till någon erinran.